

๓๔

เห็นภัยในโทษ

อนุมตเตสุ วชฺเชสุ ภยทสฺสาวิ เห็นภัยทั้งหลายในโทษ
มีประมาณน้อย ขึ้นชื่อว่าโทษแล้ว เท่าปลายผมปลายขน
ไม่ให้กระเซ็นถูกทีเดียว

อุปมาดุจดังว่าอุจจาระ ของที่เหม็นเท่าปลายผมปลายขน
กระเซ็นถูกเข้า รู้ลึกรู้ว่าเหม็นสกปรก ภิกษุระวังความบริสุทธิ์
ของภิกษุไม่ให้กระทบ ไม่ให้เข้าไปใกล้ของโลโครกปฏิกุลทีเดียว
สิ่งที่เป็นโทษแล้วมีประมาณน้อยเท่าปลายผมปลายขนก็ถอย
ใจออกห่าง

เหมือนยังกับปิกไก่ใส่เข้าไปในไฟ ปิกไก่ไม่เข้า งอกกลับ
เสีย รันตัวถอยเข้ามา ถอยเข้ามา ไม่ไป ฉันทใด

ใจของภิกษุที่บวชในพระธรรมวินัยโดยซื่อตรงแล้ว
ไม่เข้าไปในโทษแม้มีประมาณน้อย

ใจถอยกลับ ไม่เข้าไปในโทษทีเดียว

สิ่งที่เป็นโทษไม่เข้าไปทีเดียว

สิ่งที่เป็นอาบัติ

สิ่งที่เป็นโทษ ไม่เอาใจสอดเข้าไปทีเดียว

ไม่เจตนาทีเดียว ถอยกลับทีเดียว

นี้ได้ชื่อว่า เห็นภัยทั้งหลายในโทษมีประมาณน้อย

อนุมตเตสุ วชเชสุ ภยทสฺสาวิ

เห็นภัยทั้งหลายในโทษมีประมาณน้อย

ศีลเบื่องต่ำ และศีลเบื่องสูง

๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๗